

PINTÉR LAJOS

tóth menyhért-énekek

GYERKŐCÖK

*jókedvemben festettem
ezt a képet
kezüikkel lábukkal
kalimpálnak
a gyerkőcök az égnek
játsszanak bolondoznak
boldog lázban égnek
mikor fürdöttem
a folyóban
mily fájó az emlék
rossz falábamat
lecsatoltam
és elfutottak
világgá futottak vele
a gyerekek
világgá futtatták
szégyenem
gyerkőcök gyerkőcök
kiabáltam
azt mi mintha lehetne
hozzátok vissza a lábam
mindent fehérre fest
a feledés
mindent felold
a nevetés
nem haragszom rátok
sőt rátok hagyom
hogyan javítsátok
a rontott világot
gyerkőcök gyerekek rátok
kezetekkel lábatokkal
kik integettek az égnek
kalimpáltok
kik játszva játszván
örök lázban égtek*

GEA

aktot festettem
hófehér aktot
mintha az ég
ez örök alkotó
a tájat hóeséssel
fehérre festené
ez akton minden
fehér hófehér
a mellek hegyvölgye
és az öl
és a kar
az ölelő
eljön vásznamhoz
a nép
hűha menyukó mester
mit ábrázol
ez a kép
falu macáját
felismerni vélem
combját
húsos száját
mondja az egyik
éva ez az örök
parázna éva
istenek ajándéka
ki kivezette a paradicsomból
társát
itt nyüszít azóta is
kivert kutya az
ajtó előtt
a kivert kutya emberiség
éva ádám
így szól a másik
festem az aktot
nevetek rajtatok
és festek őrült lázban
mintha az ég
ez örök alkotó
a tájat hóeséssel
éppen fehérre festené
jól figyelj ember
képemen ez akt
a földanya gea

*az ő fehér válla
mellei hegyvölgye
karja az ölelő
e kép előtt
borulj le és imádd
csókold meg a földet
geát
illesd csókoddal féltőn
a földanyát*

APÁM ANYÁM A TENGER

*én szegénységben éltem
nem jártam a világot
a tengert is egyszer
láttam
egyszer jártam a
nagyvilágban
sütött a nap
kigyúlt a vászنام
az édeni ragyogásban
álltam
eddig csak intett felém
sok részeg rész
de most éreztem
ez az egész
itt a föld és ég összeér
kezem kinyújtom
épp csak elfér közötté
ég s föld között a tenyér
álltam megbabonázva
álltam megbabonázva
előtted és súgtam
súgtam a fénylő hullámoknak
apám te tenger
anyám te tenger
apám anyám vagy drága tenger*